

SKAUT W MIEŚCIE

Rafał Czajkowski

Harcerze mieszkający w miastach najczęściej spędzają zbiórki w lasach czy harcówkach. Jednak krajobraz miejski jest świetnym miejscem do ćwiczenia takich umiejętności, jak tropienie, obserwowanie śladów, spostrzegawczość czy orientacja. Poniżej prezentujemy gry, które możemy wykorzystać wśród ulic, bloków, sklepów i samochodów. Zarówno topograf, jak i tropiciel mogą mieć tu ogromne pole do popisu.

15 minut mają dyskretnie śledzić. Po tym czasie wracają na umówione miejsce zbiórki i składają możliwie wyczerpujący meldunek o obserwowanej osobie (wszystko, co na podstawie obserwacji zdołali o niej dowiedzieć się lub wywnioskować).

Wersja 2:

Chłopcy wysyłani są przez twojego przybocznego (czołowego) co 2-3 minuty z pewnej odległości od miejsca, w którym na nich czekasz. Docierają do ciebie wg otrzymanej ustnej instrukcji. Zatrzymują się opodal i udając, że nic was nie łączy, dyskretnie czekają na twój sygnał (np. obserwując cię w odbiciu szyby wystawowej jakiegoś sklepu). Sygnałem takim może być np. przełożenie chlebaka z jednego ramienia na drugie, wyjęcie jakiegoś przedmiotu z kieszeni itp. Podany sygnał oznacza, że dany chłopiec ma śledzić osobę będącą w tym momencie najbliższej ciebie.

SZUKANIE OBIEKTÓW

Wzdłuż określonej trasy w mieście (najlepiej uliczki o starej zabudowie, przechodnie podwórka, skwerek, mostek itp.), podanej wg „ślepego planu” (tzn. bez nazw ulic) lub opisu, zastępowy zaznacza wybrane obiekty przy pomocy małych kawałeczków naklejonego barwnego papieru, pinesek itp.

Zadaniem chłopców idących samodzielnie lub patrolami jest obiekty te odnaleźć i zapamiętać. Ciekawsze, o walorach zabytkowych, mogą zostać narysowane w notatnikach.

OKNO WYSTAWOWE (wg Roberta Baden-Powella)

Zastępowy oprowadza swoich chłopców po ulicy z sześcioma sklepami. Przy każdym sklepie pozwala się im zatrzymać pół minuty, po czym odchodzi z nimi na pewną odległość, daje każdemu chłopcu ołówek i kartkę, żeby spisali z pamięci, co zauważyli np. w trzecim i piątym sklepie. Ten, który spíše poprawnie największą liczbę przedmiotów – wygrywa. Dobrze jest wysłać po dwu chłopców, żeby rywalizowali ze sobą, przy czym ten, który przegra, rywalizuje z następnymi, aż wyeliminowany zostanie najslabszy. W ten sposób najslabszy przechodzi najlepszy trening.

SPOSTRZEGAWCZOŚĆ

Wędrując z chłopcami w obcej im dzielnicy lub mieście, zastępowy wchodzi na chwilę do jakiegoś budynku (UWAGA: tylko tam, gdzie jest wyraźne oznakowanie adresu!). Chłopców zostawia, by czekali na zewnątrz. Po przejściu pewnej odległości i zmianie ulicy niech każdy z chłopców zapisze w notatniku adres domu, do którego wchodził.

Zastępowy może skierować uwagę chłopców na tabliczkę adresową, np. celując w nią piłeczką ping-pongową.

W wybranym budynku zastępowy zostawia w łatwym dostępnym miejscu (np. na parapecie okna w klatce schodowej) plik karteczek. Po jakimś czasie lub nawet następnego dnia wysyła chłopców pojedynczo z poleceniem, by każdy przyniósł jedną karteczkę. Adresu nie przypomina, a jedynie określa budynek: „Tam, gdzie wczoraj wchodziłem”.

ŚLEDZENIE

Wersja 1:

Zatrzymaj się z zastępem na ruchliwej ulicy. Co kilka sekund kolejnym chłopcom wskazuj przechodnia, którego przez

Rafał Czajkowski – młody wędrownik z Warszawskiego Kręgu Wędrowników bł. P.G. Frassatiego, student I roku geografii na UW.